

588/2020 Sb. Zákon

ze dne 16. prosince 2020

O náhradním výživném pro nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném)

SHRNUTÍ ZÁKONA OD DOSTUPNÉHO ADVOKÁTA

JUDr. Ondřej Preuss, Ph.D.
Garant obsahu

Zákon o posuzování shody stanovil pravidla pro uvádění výrobků na trh tak, aby byly bezpečné pro lidi i životní prostředí. Zákon č. 588/2020 Sb., známý jako **zákon o posuzování shody výrobků**, upravuje proces, při kterém výrobce nebo dovozce prokazuje, že produkt splňuje stanovené požadavky. **Bez označení CE nebo schválení podle tohoto zákona nelze výrobek prodávat.**

Zákon definuje role výrobců, dovozců a autorizovaných osob. Každý výrobek, který spadá pod nařízení vlády nebo evropské směrnice, musí projít **zkušebním nebo certifikačním procesem** a být správně označen. **Inspekce mohou zakázat prodej nebo uložit pokutu**, pokud se zjistí nedostatky.

V praxi to znamená, že například **elektrospotřebiče, hračky, stavební materiály nebo zdravotnické prostředky** musí splňovat jasná technická kritéria. Spotřebitel tak ví, že výrobek byl prověřen a je bezpečný pro používání.

Zákon chrání zákazníky před nekvalitními nebo nebezpečnými výrobky. Nastavuje pravidla férové soutěže a podporuje důvěru v produkty dostupné na českém i evropském trhu.

Vyhlášeno dne 31. prosince 2020, datum poslední novelizace 1. července 2025

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Náhradní výživné

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje podmínky poskytování náhradního výživného pro nezaopatřené dítě (dále jen „náhradní výživné“) v případě, že fyzická osoba, která má k nezaopatřenému dítěti vyživovací povinnost (dále jen „povinná osoba“), tuto svou povinnost neplní.

(2) Náhradní výživné je sociální dávka, kterou poskytuje a náklady na ni hradí stát.

(3) Tento zákon dále upravuje postup při vymáhání pohledávek vůči povinné osobě, které na stát přešly v souvislosti s poskytnutím náhradního výživného.

§ 2

Okruh oprávněných osob

(1) Oprávněnou osobou je nezaopatřené dítě podle zákona o státní sociální podpoře ¹⁾, které má na území České republiky trvalý pobyt²⁾.

(2) Splnění podmínky trvalého pobytu se nevyžaduje u osoby, která je

a) rodinným příslušníkem osoby, jejíž nárok na dávku vyplývá z přímo použitelného předpisu Evropské unie ³⁾ neb je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, popřípadě států Evropského hospodářského prostoru, který je v České republice zaměstnaný, samostatně výdělečně činný, nebo si takové postavení ponechává a má právo na rovné zacházení podle předpisu Evropské unie⁴⁾,

b) rodinným příslušníkem občana Evropské unie, popřípadě států Evropského hospodářského prostoru, který je hlášen na území České republiky k pobytu podle jiného právního předpisu⁵⁾ po dobu delší než 3 měsíce a má právo na rovné zacházení podle předpisu Evropské unie⁶⁾ a tento občan a s ním společně posuzované osoby podle zákona o státní sociální podpoře⁶⁾ nejsou neodůvodnitelnou zátěží posuzovanou podle zákona o pomoci v hmotné nouzi⁷⁾,

c) rodinným příslušníkem cizince, kterému byla udělena doplňková ochrana ⁸⁾,

d) rodinným příslušníkem cizince, který je držitelem povolení k trvalému pobytu s přiznaným právním postavením dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropské unii na území jiného členského státu Evropské unie a bylo mu vydáno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podle jiného právního předpisu⁹⁾, nebo

e) cizincem bez trvalého pobytu na území České republiky, kterému tento nárok zaručuje mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.

(3) Oprávněnou osobou není nezaopatřené dítě v plném přímém zaopatření zařízení pro péči o děti nebo mládež a nezaopatřené dítě, kterému náleží příspěvek na úhradu potřeb dítěte podle jiného právního předpisu¹⁰⁾.

§ 3

Podmínky nároku na náhradní výživné

Oprávněná osoba má nárok na náhradní výživné, pokud

- a) k vymožení pohledávek na výživné probíhá exekuční řízení nebo řízení o soudním výkonu rozhodnutí; to neplatí, pokud soudní výkon rozhodnutí nebo exekuce byly zastaveny pro nemajetnost povinné osoby podle § 268 odst. 1 písm. e) občanského soudního řádu, a to v posledních 4 měsících před podáním žádosti, popřípadě v průběhu řízení o náhradní výživné nebo po přiznání nároku na náhradní výživné, a
- b) má na území České republiky bydliště podle zákona o pomoci v hmotné nouzi; splnění této podmínky se nevyžaduje u osob uvedených v § 2 odst. 2 písm. a).

§ 4

Výše náhradního výživného

(1) Náhradní výživné se stanovuje jako rozdíl výše měsíční dávky výživného určené v exekučním titulu a částečného plnění výživného v příslušném měsíci, nejvýše však ve výši 3 000 Kč měsíčně. Plní-li se výživné jinak než v pravidelných měsíčních dávkách, stanoví se pro účely stanovení výše náhradního výživného měsíční průměr těchto částek.

(2) Výše náhradního výživného se stanovuje na období 4 kalendářních měsíců a vychází z měsíčního průměru částek stanovených podle odstavce 1 za 4 kalendářní měsíce předcházející 4 kalendářním měsícům, za které se nárok prokazuje a uplatňuje.

(3) Pro účely stanovení výše náhradního výživného se na pohledávku na výživné, která byla oprávněnou osobou postoupena v období 4 kalendářních měsíců předcházejících 4 kalendářním měsícům, za které se nárok prokazuje a uplatňuje, hledí jako na zcela splněnou bez ohledu na výši přijaté úplaty.

§ 5

Orgán rozhodující o náhradním výživném

V řízení ve věcech náhradního výživného a v řízení o přechodu pohledávky na výživné oprávněné osoby na stát rozhoduje Úřad práce České republiky prostřednictvím krajských poboček nebo pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „Úřad práce“); odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce nemá odkladný účinek.

§ 5a

(1) Držitel poštovní licence může vykonávat státní správu podle tohoto zákona, uzavře-li s ním Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen „ministerstvo“) veřejnoprávní smlouvu, která blíže určí podmínky výkonu státní správy držitelem poštovní licence; držitel poštovní licence může vykonávat státní správu nejvýše v rozsahu těchto činností:

- a) přijímání podání podle tohoto zákona a přijímání podkladů pro vydání rozhodnutí podle tohoto zákona, včetně jejich předávání Úřadu práce,

b) poskytování základních informací o právní úpravě tohoto zákona.

(2) K uzavření veřejnoprávní smlouvy není třeba souhlasu nadřízeného správního orgánu. Spory z veřejnoprávní smlouvy řeší ministr práce a sociálních věcí.

(3) Ministerstvo a Úřad práce zveřejní veřejnoprávní smlouvu na své úřední desce i na svých internetových stránkách.

(4) Veřejnoprávní smlouva může stanovit finanční plnění, které získá držitel poštovní licence jako kompenzaci za výkon státní správy podle tohoto zákona a které se stanoví podle cenových předpisů¹³⁾ obdobně.

§ 6

Účastníci řízení

(1) V řízeních podle tohoto zákona je účastníkem řízení oprávněná osoba.

(2) V řízení o přeplatku ve věcech náhradního výživného je účastníkem také osoba, k jejímž rukám má být podle exekučního titulu, jehož obsahem je úprava vyživovací povinnosti k oprávněné osobě, plněna vyživovací povinnost (dále jen „příjemce“).

(3) V rozsahu, v jakém nemá oprávněná osoba procesní způsobilost, musí být v řízeních a úkonech podle tohoto zákona zastoupena příjemcem.

§ 7

Žádost o náhradní výživné

(1) Řízení o náhradním výživném se zahajuje na základě písemné žádosti (dále jen „žádost“) oprávněné osoby podané Úřadu práce na tiskopise, jehož vzor uveřejní ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) V žádosti se kromě náležitostí stanovených správním řádem uvedou

a) údaje o exekuci nebo soudním výkonu rozhodnutí k vymožení pohledávky na výživné zahrnující zejména informace o orgánu, u něhož byl podán návrh na exekuci nebo soudní výkon rozhodnutí, identifikaci povinné osoby, předmět řízení a jeho spisovou značku, a

b) způsob výplaty náhradního výživného.

(3) Součástí žádosti je

a) exekuční titul, jehož obsahem je úprava vyživovací povinnosti k oprávněné osobě,

b) doklad prokazující výši částečného plnění výživného, doklad prokazující, že byla pohledávka na výživné postoupena, popřípadě prohlášení, že výživné nebylo ani částečně plněno a že pohledávka na výživné nebyla postoupena, a

c) doklad prokazující, že je dítě nezaopatřené.

(4) Je-li výživné vymáháno v zahraničí, musí být také k žádosti přiložen doklad osvědčující, že byl podán návrh na výkon rozhodnutí příslušnému orgánu v zahraničí nebo žádost o vymáhání výživného prostřednictvím Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí.

(5) Byla-li uzavřena veřejnoprávní smlouva podle § 5a odst. 1, lze žádost podat též v kterékoliv provozovně držitele poštovní licence. Řízení o žádosti je v případech uvedených ve větě první zahájeno dnem podání žádosti v provozovně držitele poštovní licence.

§ 7a

Podání a jiné úkony

(1) Byla-li uzavřena veřejnoprávní smlouva podle § 5a odst. 1, lze podání podle tohoto zákona činit též v kterékoliv provozovně držitele poštovní licence. Podání vůči Úřadu práce je v případech uvedených ve větě první učiněno dnem, kdy bylo přijato v provozovně držitele poštovní licence.

(2) Je-li podle tohoto zákona pro podání nebo jiný úkon předepsán tiskopis, lze podání nebo jiný úkon učinit též jako digitální úkon¹⁴), pokud ministerstvo zveřejnilo příslušný tiskopis v elektronické podobě nebo elektronický formulář.

§ 8

Výplata náhradního výživného

(1) Náhradní výživné se vyplácí měsíčně, a to v kalendářním měsíci následujícím po kalendářním měsíci, za který náleží.

(2) Náhradní výživné se vyplácí nejdříve za kalendářní měsíc, v němž byla podána žádost.

(3) Nedosahuje-li náhradní výživné za kalendářní měsíc alespoň částky 100 Kč, vyplácí se jednou za 4 kalendářní měsíce.

(4) Výplata náhradního výživného v dalším období 4 kalendářních měsíců náleží, jestliže oprávněná osoba nejpozději do konce prvního kalendářního měsíce tohoto období prokáže výši uhrazeného výživného za období 4 kalendářních měsíců předcházejících těmto 4 kalendářním měsícům, na které se nárok na výplatu náhradního výživného prokazuje. Neprokáže-li se do této doby výše uhrazeného výživného, rozhodnutím se výplata náhradního výživného zastaví, a to od splátky náležející za kalendářní měsíc, do jehož konce je třeba prokázat výši uhrazeného výživného.

(5) Neprokáže-li se výše uhrazeného výživného ani do konce posledního kalendářního měsíce v období 4 kalendářních měsíců, za které by se mělo náhradní výživné vyplácet, nárok na náhradní výživné rozhodnutím vydaným Úřadem práce zaniká.

(6) Náhradní výživné se vyplácí v české měně převodem na platební účet určený oprávněnou osobou nebo

poštovním poukazem, a to podle rozhodnutí oprávněné osoby.

(7) Požádá-li oprávněná osoba o změnu způsobu výplaty náhradního výživného, Úřad práce provede změnu způsobu výplaty náhradního výživného od kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byla žádost o změnu způsobu výplaty doručena.

§ 9

Změna výše náhradního výživného

(1) Změní-li se výše vyživovací povinnosti a oprávněná osoba o tom Úřad práce informuje podle § 13, provede se změna výše náhradního výživného od kalendářního měsíce, ve kterém se stal vykonatelným titul určující novou výši vyživovací povinnosti.

(2) Změní-li se výše vyživovací povinnosti a oprávněná osoba o tom Úřad práce neinformuje podle § 13, provede se

a) zvýšení náhradního výživného od kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, kdy byla tato skutečnost zjištěna,

b) snížení náhradního výživného od kalendářního měsíce, ve kterém se stal vykonatelným titul určující novou výši vyživovací povinnosti.

Ustanovení o přeplatku tím není dotčeno.

(3) Výše náhradního výživného se mění také v závislosti na plnění výše měsíční dávky výživného určené v exekčním titulu, nová výše náhradního výživného se stanovuje vždy na období 4 kalendářních měsíců.

§ 10

Rozhodnutí o změně výše náhradního výživného

(1) O rozhodnutí o změně výše již přiznaného náhradního výživného se učiní pouze záznam do spisu a oprávněná osoba se o něm písemně vyzoomí. Rozhodnutí je prvním úkonem v řízení a nabývá vykonatelnosti provedením záznamu do spisu.

(2) Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 bude vyhotoveno písemně a oznámeno oprávněné osobě, jestliže o to požádá ve lhůtě 15 dnů ode dne výplaty nové výše náhradního výživného. Nestane-li se tak, nabývá rozhodnutí právní moci marným uplynutím této lhůty.

§ 11

Zastavení výplaty náhradního výživného

- (1) Výplatu náhradního výživného Úřad práce rozhodnutím zastaví na žádost oprávněné osoby.
- (2) Jsou-li pochybnosti o dalším trvání nároku na náhradní výživné, Úřad práce vyzve oprávněnou osobu k prokázání podmínek nároku na náhradní výživné.
- (3) Nejsou-li na výzvu Úřadu práce prokázány podmínky nároku na již přiznané náhradní výživné, Úřad práce z moci úřední výplatu náhradního výživného rozhodnutím zastaví, a to od splátky za kalendářní měsíc následující po kalendářním měsíci, ve kterém byl zjištěn důvod pro zastavení výplaty.
- (4) Výplata náhradního výživného se rozhodnutím obnoví od splátky za kalendářní měsíc, ve kterém oprávněná osoba prokáže podmínky nároku na náhradní výživné. Nejsou-li ani ve lhůtě dodatečně uložené Úřadem práce prokázány podmínky nároku na náhradní výživné, jehož výplata byla zastavena, Úřad práce náhradní výživné rozhodnutím odejme, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období k prokázání podmínek nároku na náhradní výživné. Žádost o přiznání náhradního výživného může být opět podána nejdříve po uplynutí 4 měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém došlo k odnětí náhradního výživného.
- (5) Náhradní výživné neprávem přiznané, vyplacené nebo vyplácené ve vyšší částce, než náleží, se rozhodnutím odejme nebo sníží, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již bylo vyplaceno. Ustanovení o přeplatku není tímto dotčeno. Žádost o přiznání náhradního výživného může být opět podána nejdříve po uplynutí 4 měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém došlo k odnětí náhradního výživného.

§ 12

Přeplatky

- (1) Příjemce náhradního výživného, který přijal náhradní výživné nebo jeho část, ačkoliv musel vědět, že bylo vyplaceno neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, nebo jinak způsobil, že náhradní výživné bylo vyplaceno neprávem nebo v nesprávné výši, je povinen náhradní výživné nebo jeho část vrátit, a to i spotřebované.
- (2) O povinnosti vrátit náhradní výživné nebo jeho část rozhoduje Úřad práce. Částky neprávem přijaté mohou být sráženy z náhradního výživného, které má být vyplaceno v následujících měsících. Přeplatky vybírá Úřad práce, který o povinnosti vrátit přeplatek rozhodl.
- (3) Povinnost vrátit náhradní výživné poskytnuté neprávem nebo v nesprávné výši zaniká uplynutím 3 let ode dne, kdy bylo vyplaceno. Tato doba neplyne po dobu řízení o opravném prostředku nebo o žalobě proti rozhodnutí o povinnosti vrátit přeplatek, po dobu řízení o soudním výkonu rozhodnutí nebo exekuci a jejich provádění a po dobu, kdy jsou na úhradu přeplatku prováděny srážky z náhradního výživného nebo jiného příjmu.

§ 13

Povinnosti při poskytování náhradního výživného

- (1) Oprávněná osoba je povinna
- a) písemně informovat Úřad práce o každé změně skutečností rozhodných pro trvání nároku, výplatu a výši

náhradního výživného, a to do 8 dnů ode dne změny těchto skutečností, a

b) na výzvu Úřadu práce prokázat skutečnosti rozhodné pro trvání nároku, výplatu a výši náhradního výživného, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li Úřad práce delší lhůtu.

(2) Osoby, s výjimkou příjemce náhradního výživného, jsou povinny na výzvu Úřadu práce sdělit bezplatně údaje rozhodné podle tohoto zákona pro nárok na náhradní výživné, jeho výši nebo výplatu nebo pro účely přechodu pohledávky na výživném na stát a jejího vymáhání.

§ 14

Zánik nároku na náhradní výživné

(1) Nárok na náhradní výživné zaniká, pokud oprávněná osoba

a) přestane splňovat podmínky nároku na náhradní výživné, nebo

b) ve lhůtě dodatečně uložené Úřadem práce neprokáže skutečnosti rozhodné pro přiznání, výplatu, výši a trvání nároku na náhradní výživné.

(2) Pokud nárok na náhradní výživné zanikl, může být žádost znovu podána nejdříve po uplynutí 4 měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém nárok zanikl.

(3) Nárok na náhradní výživné zaniká nejpozději

a) po 72 výplatách náhradního výživného, nebo

b) skončením nezaopatřenosti oprávněné osoby.

§ 15

Přechod pohledávky na stát a vymáhání pohledávky

(1) Vždy po 24 výplatách náhradního výživného a vždy po zániku nároku na náhradní výživné Úřad práce rozhodne, které pohledávky na výživné oprávněné osoby spolu s právy s nimi spojenými přejdou na stát a v jakém rozsahu. O přechodu rozhodne tak, aby součet výší jistin pohledávek odpovídal výši vyplaceného náhradního výživného. Přednostně rozhodne o přechodu pohledávky nejméně zajištěné a při stejné míře zajištění pohledávky nejdříve splatné, počínaje prvním kalendářním měsícem, ze kterého se při stanovení výše náhradního výživného vycházelo. Příslušenství, na které vzniklo právo před vyplacením náhradního výživného, na stát nepřechází. Pohledávka přechází na stát dnem právní moci rozhodnutí podle věty první.

(2) Pohledávku výživného, která přešla na stát, vymáhá Úřad práce. Vymožené pohledávky výživného jsou příjmem státního rozpočtu.

(3) Úřad práce k vymožení pohledávky vyzve oprávněnou osobu, aby po rozhodnutí o přechodu pohledávky na stát podala návrh na vstup státu namísto dosavadního oprávněného do probíhajícího řízení o soudním výkonu

rozhodnutí nebo exekučního řízení. Oprávněná osoba je povinna výzvě podle věty první vyhovět; neučiní-li tak, je povinna nahradit státu škodu, kterou takto způsobila.

(4) Návrh na zahájení soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce Úřad práce podá jen tehdy, byla-li vyživovací povinnost částečně plněna, převyšuje-li vyživovací povinnost 3 000 Kč nebo byly-li dřívější soudní výkony rozhodnutí nebo exekuce zastaveny; to neplatí, byly-li soudní výkon rozhodnutí nebo exekuce zastaveny z důvodů podle § 268 odst. 1 písm. a), b), e) nebo g) občanského soudního řádu.

(5) Byly-li soudní výkon rozhodnutí nebo exekuce zastaveny z důvodu podle § 268 odst. 1 písm. e) občanského soudního řádu, Úřad práce podá návrh na zahájení soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce jen v případě, došlo-li ke změně majetkových poměrů povinné osoby.

§ 16

Informační systém o náhradním výživném

(1) Úřad práce a ministerstvo jsou oprávněny zpracovávat údaje potřebné pro rozhodování o náhradním výživném a jeho výplatě včetně osobních údajů, a to i v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup a zároveň zajišťujícím ochranu osobních údajů podle předpisu Evropské unie¹¹).

(2) Ministerstvo je správcem informačního systému o náhradním výživném, který obsahuje údaje o náhradním výživném a jeho výši, o oprávněných osobách, o příjemcích náhradního výživného a osobách povinných. Údaje z tohoto informačního systému sděluje Úřadu práce v souvislosti s řízením o náhradním výživném a řízením o přechodu pohledávky na výživné oprávněné osoby na stát, a to v rozsahu nezbytném pro tato řízení.

(3) Ministerstvo zajišťuje pro provádění zákona aplikační program automatizovaného zpracování údajů potřebný pro rozhodování o náhradním výživném, jeho výplatě a jeho kontrole, včetně jeho aktualizací, a poskytuje tento program bezplatně Úřadu práce.

(4) Úřad práce a ministerstvo jsou povinny zajistit uložení všech údajů z informačního systému o náhradním výživném, které byly získány na základě zpracování údajů o náhradním výživném a všech písemností a spisů týkajících se pravomocně ukončených správních řízení o náhradním výživném po dobu 10 kalendářních let následujících po kalendářním roce, v němž došlo k pravomocnému ukončení takového správního řízení nebo k poslednímu uložení údajů do informačního systému.

(5) Veškeré údaje, které jsou vedeny v informačním systému o náhradním výživném, jsou součástí Jednotného informačního systému práce a sociálních věcí podle zákona o Úřadu práce¹²).

ČÁST DRUHÁ

Změna občanského soudního řádu

§ 17

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č.

49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 276/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 153/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 59/2005 Sb., zákona č. 170/2005 Sb., zákona č. 205/2005 Sb., zákona č. 216/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 135/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 233/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 308/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 104/2008 Sb., zákona č. 123/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 198/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 48/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 186/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 218/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 147/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 369/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 404/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 293/2013 Sb., zákona č. 252/2014 Sb., zákona č. 87/2015 Sb., zákona č. 139/2015 Sb., zákona č. 164/2015 Sb., zákona č. 205/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 258/2017 Sb., zákona č. 291/2017 Sb., zákona č. 296/2017 Sb., zákona č. 365/2017 Sb., zákona č. 287/2018 Sb., zákona č. 307/2018 Sb., zákona č. 111/2019 Sb., zákona č. 277/2019 Sb. a zákona č. 191/2020 Sb., se mění takto:

1. V § 279 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno l), které zní:

„l) pohledávky za náhradní výživné podle jiného zákona.“

2. V § 280 odst. 2 větě první se za slovo „výživného“ vkládají slova „ , , poté pohledávky za náhradní výživné podle jiného zákona“ a za větu druhou se vkládá věta „Nepostačí-li částka sražená z druhé třetiny k uspokojení všech

pohledávek za náhradní výživné, uspokojí se tyto pohledávky podle poměru běžného výživného.“

3. V § 317 odst. 2 se za slova „v hmotné nouzi“ vkládají slova „ , náhradní výživné pro nezaopatřené dítě“.

4. V § 336i odst. 2 se za slovo „výživného“ vkládají slova „ , pohledávku za náhradní výživné podle jiného zákona“.

5. V § 337c odst. 1 se na konci textu písmene f) doplňují slova „ , pohledávky za náhradní výživné podle jiného zákona“.

6. V § 338ze odst. 1 se na konci textu písmene g) doplňují slova „ , pohledávky za náhradní výživné podle jiného zákona“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o daních z příjmů

§ 18

V § 4 odst. 1 písm. i) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 482/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 348/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 119/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 271/2016 Sb., zákona č. 454/2016 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., a se za slova „s výjimkou odměny pěstouna“ vkládají slova „ , náhradní výživné pro nezaopatřené dítě podle zákona o náhradním výživném“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o státní sociální podpoře

§ 19

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 137/1996 Sb., zákona č. 132/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 158/1998 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 125/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb.,

zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 204/2005 Sb., zákona č. 218/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 414/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 331/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 48/2013 Sb., zákona č. 267/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 252/2014 Sb., zákona č. 253/2014 Sb., zákona č. 332/2014 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 137/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 98/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 200/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 92/2018 Sb., zákona č. 32/2019 Sb., zákona č. 277/2019 Sb., zákona č. 349/2019 Sb. a zákona č. 363/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) náhradní výživné pro nezaopatřené dítě podle zákona o náhradním výživném,“.

Dosavadní písmena f) až i) se označují jako písmena g) až j).

2. V § 68 odst. 1 se za písmeno g) vkládá nové písmeno h), které zní:

„h) výši náhradního výživného pro nezaopatřené dítě podle zákona o náhradním výživném,“.

Dosavadní písmeno h) se označuje jako písmeno i).

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

§ 20

V § 51 odst. 5 písm. a) bodě 3 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 272/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 401/2012 Sb. a zákona č. 303/2013 Sb., se za slova „orgánu pomoci v hmotné nouzi“ vkládají slova „ , orgánu rozhodujícímu o náhradním výživném pro nezaopatřené dítě“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna exekučního řádu

§ 21

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 360/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 347/2007 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 183/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 89/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 256/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 139/2015 Sb., zákona č. 164/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 258/2017 Sb., zákona č. 298/2017 Sb., zákona č. 94/2018 Sb. a zákona č. 31/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 30 se na konci textu písmene b) doplňují slova „nebo pohledávky za náhradní výživné podle jiného zákona“.
2. V § 55 se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „nebo pohledávka za náhradní výživné podle jiného zákona“.
3. V § 71a se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ , nebo vymáhána pohledávka za náhradní výživné podle jiného zákona“.
4. V § 71a odst. 4 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a vkládá se písmeno c), které zní:

„c) zaplatí-li povinný pohledávku za náhradní výživné podle jiného zákona.“.
5. V § 90 odst. 3 se za slova „nezletilého dítěte“ vkládají slova „nebo pohledávky za náhradní výživné podle jiného zákona“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o životním a existenčním minimu

§ 22

V § 7 odst. 2 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 85/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 252/2014 Sb., zákona č. 332/2014 Sb. a zákona č. 377/2015 Sb., se na konci písmene e) doplňují slova „a náhradní výživné pro nezaopatřené dítě podle zákona o náhradním výživném,“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o pomoci v hmotné nouzi

§ 23

V § 13 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 141/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 252/2014 Sb., zákona č. 254/2014 Sb., zákona č. 205/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 367/2016 Sb., zákona č. 98/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 309/2018 Sb., se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

„e) nároku na náhradní výživné pro nezaopatřené dítě.“

Dosavadní písmena e) až f) se označují jako písmena f) až g).

ČÁST DEVÁTÁ

Změna insolvenčního zákona

§ 24

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 108/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 458/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 163/2009 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 241/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 260/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 294/2013 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 64/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 291/2017 Sb., zákona č. 182/2018 Sb., zákona č. 307/2018 Sb., zákona č. 31/2019 Sb., zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 230/2019 Sb., zákona č. 119/2020 Sb. a zákona č. 191/2020 Sb., se mění takto:

1. V § 169 odst. 1 písm. c) se za slova „za náhradu mzdy vyplacené zaměstnancům“ vkládají slova „ , za náhradní výživné podle jiného zákona“.

2. V § 398 odst. 4 se za slova „ostatní pohledávky věřitelů na výživném ze zákona“ vkládají slova „ , poté pohledávky státu za náhradní výživné podle jiného zákona“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o úřadu práce

§ 25

Zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 331/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 234/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 254/2014 Sb., zákona č. 205/2015 Sb., zákona č. 317/2015 Sb., zákona č. 134/2016 Sb., zákona č. 259/2017 Sb. a zákona č. 92/2018 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 se za písmeno h) vkládá písmeno i), které zní:

„i) náhradního výživného pro nezaopatřené dítě,“.

2. V § 4 odst. 1 se za slova „zákonem o sociálních službách⁹⁾“ vkládají slova „ , zákonem o náhradním výživném¹⁷⁾“.

Poznámka pod čarou č. 17 zní:

„¹⁷⁾ Zákon č. 588/2020 Sb., o náhradním výživném pro nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném).“.

3. V § 4a odst. 1 větě první se za slova „sociálně-právní ochrany dětí,“ vkládají slova „náhradního výživného pro nezaopatřené dítě,“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o zvláštních řízeních soudních

§ 26

V § 273 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, se za písmeno g) vkládá písmeno h), které zní:

„h) pohledávky za náhradní výživné podle jiného zákona,“.

Dosavadní písmeno h) se označuje jako písmeno i).

ČÁST DVANÁCTÁ

Účinnost

§ 27

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2021.

v z. Filip v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

- ¹⁾ § 11 až 16 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁾ § 10 až 12a zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.
§ 76 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.
§ 66 až 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
§ 87g a 87h zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie, v platném znění.
- ⁴⁾ Čl. 24 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení EHS č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.
- ⁵⁾ Zákon č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ⁶⁾ § 7 zákona č. 117/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ⁷⁾ § 16 zákona č. 111/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ⁸⁾ § 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ⁹⁾ § 42c zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁰⁾ Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES.
- ¹²⁾ § 4a zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹³⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁴⁾ Zákon č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.